

sygn. akt II **K 21/17**

PR 1 Ds 1857/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Wcisło

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – nieobecny

Po rozpoznaniu w dniach: 20.09.2017r. 20.11.2017r. w Brzegu

sprawy

B. B.

s. G. i U. z domu K.

ur. (...) w B.

Oskarżonego o to, że:

w nieustalonej dacie do 18 listopada 2016r. w B., ul. (...), woj. (...) znęcał się nad psem rasy Bulterier, w ten sposób, że utrzymywał go w niewłaściwych warunkach bytowania w drewnianej skrzyni uniemożliwiając poruszanie się, bez dostępu do wody i pożywienia w stanie rażącego zaniedbania co w konsekwencji doprowadziło do jego zagłodzenia oraz skrajnego wycieńczenia,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt

I. uznaje oskarżonego **B. B.** za winnego tego, że w nieustalonej dacie do 18 listopada 2016r. w B., ul. (...), woj. (...) znęcał się nad psem rasy Bulterier, w ten sposób, że utrzymywał go w niewłaściwych warunkach bytowania uniemożliwiających swobodne poruszanie się, bez dostępu do wody i pożywienia w stanie rażącego zaniedbania co w konsekwencji doprowadziło do jego zagłodzenia oraz skrajnego wycieńczenia, tj. przestępstwa z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt i za to na podstawie art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 35 ust 3a ustawy o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonego B. B. zakaz posiadania zwierząt na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie tj. w dniu 18.11.2016r. od godz. 15.40 do godz. 17.10, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w zw. art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i opłatę w wysokości 180 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. B. mieszka w B. przy ul. (...). Posiadał on psa rasy Bulterier. Trzymał go w swoim mieszkaniu. Pies ten pozbawiony był możliwości swobodnego poruszania się po mieszkaniu, bez dostępu do wody i pożywienia. W dniu 18 listopada 2016 roku oskarżony wezwał hydraulika do swojego mieszkania, który widząc stan zwierzęcia powiadomił Straż Miejską. Ł. S. Miejski udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego. Po przybyciu stwierdził, że pies znajduje się w pomieszczeniu uniemożliwiającym mu swobodne poruszanie, nie reagował na jego obecność, miał widoczne żebra, ranę. Odchody znajdowały się wokół niego. Obok nie było miski z pokarmem oraz z wodą. W rozmowie, B. B. poinformował go, że pies ma rozwolnienie więc nie dostaje jedzenia. Następnie udali się oni do przychodni (...) w B.. O zaistniałej sytuacji Ł. M. powiadomił Policję. W chwili przyjęcia pies był w bardzo złej kondycji. Był wychudzony i odwodniony. Miał bardzo przerośnięte pazury przez co nie mógł naturalnie stać, pazury raniły go w opuszki łap. Na skórze posiadał liczne otarcia z wtórnymi łuszczącymi się zmianami, brudne uszy, stan zapalny jamy ustnej, kamień nazębny, jądro lewe ciastowatej konsystencji, zapadnięte gałki oczne świadczące o bardzo silnym odwodnieniu, ropny wyciek z nosa i oczu. Psa poddano leczeniu.

Biorąc pod uwagę ogólny stan zwierzęcia, charakter oraz umiejscowienie ran skóry w okolicach fizjologicznie narażonych na ucisk i otarcie przyczyną ich powstania było zaburzenie funkcjonowania organizmu w wyniku ciężkiego niedożywienia. Bardzo trudne gojenie się zranień, wysoka podatność na infekcje i choroby są typowymi wtórnymi następstwami niedożywienia. Psu nie zapewniono właściwych warunków bytowania, ani opieki lekarsko-weterynaryjnej. Stan niedoborów pokarmowych ujawnił się zarówno w badaniu przedmiotowym jak i badaniu krwi, co oznacza że trwał on od dłuższego czasu. W dniu badania zwierzę było mocno odwodnione. Nie stwierdzono obrażeń zewnętrznych o odmiennym mechanizmie powstania ani obrażeń narządów wewnętrznych.

Dowód: zeznania świadka Ł. M., k

zeznania świadka A. B., k.

zeznania świadka M. S. (1), k. 80-81

karta informacyjna. 71-78.

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, k. 4-8

dokumentacja weterynaryjna, k. 12-123

protokół zatrzymania rzeczy, k. 14-20

opinia weterynaryjna, k. 40

dokumentacja fotograficzna, k. 49-67

Oskarżony jest kawalerem. Nie ma dzieci. Posiada wykształcenie średnie Oskarżony nie był wcześniej karany. W swoich wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie jest chory psychicznie, rozpoznano u niego mieszane zaburzenia osobowości, w czasie popełnienia czynów nie zachodziły przesłanki z art. 31§1 lub §2 kk.

Dowód: karta karna – k. 90

Notatka o oskarżonym, k. 88

Wyjaśnienia oskarżanego, k. 135

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy uznać, że sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu podczas, gdy dowody, które Sąd uznał za wiarygodne, zebrane w sprawie, potwierdzają popełnienie przez niego przestępstwa mu przypisanego. Swoje przekonanie Sąd oparł w szczególności na zeznaniach: Ł. M., A. B., M. S. (2), K. G., K. B., A. M. oraz dowodów w postaci dokumentacji weterynaryjnej dotyczącej stanu zdrowia psa oraz opinii weterynaryjnej. Zdaniem Sądu oskarżony, próbując przedstawić siebie jako osobę, która dbała o psa, a stan w jakim on się znajdował w chwili gdy trafił do przychodni nastąpił z przyczyn od niego niezależnych, dążył do postawienia siebie w korzystniejszym świetle i starał się wymusić na organach ścigania i wymiarze sprawiedliwości swoją ekskulpację. Jednak linia obrony przyjęta przez oskarżonego, nie znalazła potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Z zeznań świadków popartych dowodami z dokumentów jednoznacznie wynika, że stan zdrowia psa powstał on na skutek zachowania oskarżonego.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd uznał zeznania świadków: A. K., P. G. i R. K. jako nieistotne w sprawie. Zauważyć bowiem należy, iż świadkowi długi czas przed zatrzymaniem psa widzieli go. Zatem ich relacja nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu poprzez wyeliminowanie z niego tego, że pies znajdował się on drewnianej skrzyni. Z relacji bowiem naoczego świadka Ł. M. wynika, że pies nie możliwości swobodnego poruszania się. Jednak z opisu jego zeznań nie wynika, aby był on w drewnianej skrzyni. Dlatego też mając powyższe na uwadze należało wyeliminować to z opisu czynu przypisanego oskarżonemu

Dlatego też mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oskarżony w nieustalonej dacie do 18 listopada 2016r. w B., ul. (...), woj. (...) znęcał się nad psem rasy Bulterier, w ten sposób, że utrzymywał go w niewłaściwych warunkach bytowania uniemożliwiających swobodne poruszanie się, bez dostępu do wody i pożywienia w stanie rażącego zaniedbania co w konsekwencji doprowadziło do jego zagłodzenia oraz skrajnego wycieńczenia, zachowaniem swoim wyczerpał znamiona czynu z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt

Ustalenia powyższe pozwoliły sięgnąć Sądowi po sankcję przewidzianą za przypisane przestępstwo.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę za przestępstwo mu przypisane w wysokości 10 miesięcy ograniczenia wolności, Wymiar kary ograniczenia wolności oraz określenie obowiązku pracy 30 godzin miesięcznie uwzględnia przede wszystkim swe cele wychowawcze, które kara ma realizować. Dodatkowo wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne właśnie w miejscowości, gdzie oskarżony zamieszkuje, a więc w jego środowisku zrealizuje swe cele kary w zakresie społecznego oddziaływania.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara ograniczenia wolności wobec oskarżonego, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości.

Z uwagi na skazanie oskarżonego za w/w występki Sąd był zobowiązany do orzeczenia - zakazu posiadania zwierząt. . Sąd – stosownie do treści art. 53 kk. w zw. z art. 56 kk. - bacząc by nie przekroczyć stopnia zawinienia oskarżonego, uwzględniając wskazane wyżej okoliczności dotyczące wymiaru orzeczonej kary, uznał iż zasadnym dla osiągnięcia wobec niego celów represji karnej będzie orzeczenie zakazu na okres 3 lat.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane w wyroku przepisy.